

Inne Eysermans is helemaal opengebloeid als zangeres dacht RifRaf toen de vooruitgeschoven single **'Hudson'** op de website van The Guardian verscheen. Twee soundtracks van Amatorski effenden het pad naar de tweede plaat van de inmiddels tot een duo herleide groep: de muziek van de één-reeks **'1 op 10 – Onder De Armoedegrens'** en de score die Amatorski schreef bij **'Impatience'** uit 1928, een experimentele film van regisseur Charles Dekeuleneire. De zijstapjes lonen. **'From Clay To Figures'** is het fijnzinnige, ijle werk van een zelfbewust, zij het bescheiden tweetal dat onverminderd op zoek gaat naar nieuwe klanken zonder daarbij in te boeten aan emotionele waarde.

Evolutie is geen onbekend begrip ten huize Amatorski. Na zijn vertrek bij Balthazar is Christophe Claeys opnieuw de live-drummer van de groep. En bassiste Hilke Ros staat niet langer op het podium. Na haar outing als transgender ontfermt ze zich achter de schermen volledig over het management van de band. Los van de personeelsveranderingen trappelt Amatorski ook muzikaal niet ter plaatse. **'From Clay To Figures'** is geen herhalingsoefening van het triphopdebuut **'TBC'** maar een mooie, vloeibare tweede plaat met een eigen karakter.

Inne Eysermans: "Er moet verandering zijn. Anders blijf je hangen. En dat kan niet."

Een plaat is voor mij altijd een momentopname. "

Het nieuwe album heet 'From Clay To Figures'. Boetseren en stapje per stapje iets ineen knutselen: is dat hoe jullie muziek zien?

Inne: "Het hangt af van nummer tot nummer. **'From Clay To Figures'** was vooral een zoektocht naar elkaar. De plaat is een groeiproces binnen Amatorski. We hadden door dat we met ook z'n tweeën iets konden

maken. Het is moeilijk om uit te leggen hoe dat allemaal precies is geëvolueerd. Het is altijd wat aftasten hoe je tegenover elkaar staat in een groep. Een band is geen bedrijf. Je werkt samen met mensen. En hoe je muziek maakt: dat kan je niet echt vastleggen."

Sebastiaan: "Het was een wisselwerking. De muziek ging heen en weer. Sommige nummers waren al wat meer afgewerkt vooraleer ze bij mij belandden. Andere wat minder."

Inne: "In eerste instantie werkten we apart."

Sebastiaan: "En één keer per week kwamen we samen in onze ruimte in muziekcentrum Goedleven in Gent. Dan volgde er een check-up van wat we allemaal thuis gedaan hadden. Dat was leuk omdat we elkaar telkens verrasten."

Inne: "De eindredactie liep vanzelf."

Sebastiaan: "En eigenlijk was dat zelfs niet nodig. Van de muziek die ik voor mezelf al had gefilterd, wist ik dat ik die heel tof vond. Het was heel leuk om dan van Inne bevestiging te krijgen. Omgekeerd was dat ook zo."

AMATORSKI

Ik vond het frappant dat ik soms zo enthousiast kon zijn over de dingen die we samen hadden gemaakt. Ik had dat nog nooit zo *neig* gehad. Soms kon het ook frustrerend zijn. Dat je al een week vanalles aan het proberen was en dat niets lukte. Trial en error, hè. En dan plots, op een vrijdagmiddag of zo, wanneer ik drie uurtjes kon doorwerken aan iets dat Inne had doorgestuurd, slaagde ik er in een gans nummer te *shapen*. Ik weet ook niet hoe dat precies komt. Klank is bij ons iets heel gevoelsmatig. Alles wees zichzelf uit. We hebben er niet naar gezocht. Ik heb wel altijd de ambitie gehad mee te schrijven aan nummers en veel meer met de productie bezig te zijn."

Inne: "In onze beginperiode waren er altijd eerst afgewerkte nummers. Daarna zijn we met de groep muziek beginnen uitwerken. En sinds vorig jaar zijn we met twee."

Muziek en beeld samen laten bewegen

Tevreden met het plaatsje dat jullie intussen verworven hebben in de muziekwereld?

Inne: "Daar zijn we eigenlijk niet zo mee bezig. Daar kan je uit opmaken dat we vooral een groep zijn die zich richt op productie. Er zit altijd een lijn in onze muziek. Hoe we persoonlijk zijn geëvolueerd binnen de groep is ook een verhaal. Het belangrijkste is dat we onze opnames zelf goed moeten vinden. En dat voel je gewoon snel. Omdat je gelukkig wordt van de muziek die je van elkaar krijgt."

Gelukkig worden van de muziek die je van elkaar krijgt

Sebastiaan: "Ik merk dat ik qua productie en arrangementen superveel absorbeer van de muziek die ik hoor. Ik ben een spons geworden. Maar moedwillig een kopie van iets maken? Dat zou heel geforceerd aanvoelen. Dat gaat niet. De dingen die ik met de vele invloeden doe, draaien altijd wat anders uit. Zonder dat ik dat per se wil."

Inne: "Bij mij is dat ook zo. Je wil bezig zijn met sound; geluid op veel verschillende vlakken leren kennen; en altijd blijven zoeken. Op die manier kan je authentiek klinken. Maar als je zelf zegt dat je authentiek bent, ben je eigenlijk niet meer authentiek."

Sebastiaan: "Ach, authenticiteit. We kunnen net zo goed genieten van de laatste singles van Beyoncé. Ik kan dat heel hard toegeven. Als iets goed is, is het goed. Daar hoeven we niet onnozel over te doen."

Inne: "Je mag niet snobistisch zijn als iets op een goede manier is gemaakt. Alles heeft zijn context. Muziek in een film moet voor mij bijvoorbeeld mee bewegen met de beelden. Muziek schrijven bij een tekst die je hebt gekregen: ik vind dat niet eenvoudig. Inleving is belangrijk. Je moet iets vertellen en alles samen laten komen. Het mogen geen twee aparte verhalen worden. Het grootste voorbeeld voor mij is de score die sounddesigner Senjan Jansen schreef voor de film *'Kid'* van Fien Troch. Ik herinner me ook een beeld uit een film van Nicolas Provost. Hoe een auto uit een tunnel rijdt en hoe Provost er in slaagt muziek en beeld samen te laten bewegen. Dat proberen te bereiken is ook een zoektocht die zich vertaalt de manier waarop wij muziek maken."

Hoopvolle klank

Je hebt al eens gezegd dat je teksten heel visueel zijn. Past dat ook in die gedachtegang?

Inne: "Dat denk ik wel. Maar ik probeer niet te hard bezig te zijn met hoe ik teksten schrijf. Ik vind mezelf ook geen schrijver. De teksten komen zo'n beetje van overal maar we kiezen ook voor landschappen. Je hoeft niet per se mensen op een afbeelding te zien om die mensen ook in het landschap te hebben. Dat proces zit wel in de plaat. Soms zegt een beeld zonder personen meer over mensen, een plek of een mentaliteit dan een afbeelding waarop iemand staat. Het is iets groters. Op die manier kan je zeggen dat een landschap overal uniek is. Zo ontstaat er ook iets universeels dat dicht bij mensen en het verhaal van de plaat staat. *'From Clay To Figures'*: de titel van de plaat wijst op een overgang. En die is niet doelloos. We gaan vaak uit van een gebeurtenis of een probleem maar we evolueren ook. We zijn altijd op weg naar iets. Zonder angst, met een positieve kijk. Het is vaak anders. Heel veel mensen handelen uit angst. Zonder een waarnemer te zijn en zonder na te denken. Dat is niet juist. Ik hou veel van mensen die echt kunnen observeren en daardoor positieve nieuwe ideeën krijgen. Ik heb dat zelf ook nodig. Ik ben niet iemand die gelooft in een of andere god maar ik moet net als iedereen ook dingen hebben om in te geloven."

Muziek?

Inne: "Absoluut. Muziek is een uitdrukking. De teksten van de nieuwe plaat komen uit het hart. (*lacht*) *'Tiny Bird'* is hét voorbeeld van een denkbeeld dat je kan helpen. Het is niet concreet maar het is er wel. Het spoort je aan om dingen te doen en op een bepaalde manier te denken zodat je iets positiever wordt. De plaat moest dat ook hebben: een hoopvolle klank."

Sebastiaan: "We worden te vaak gezien als een weemoedige klankenband. Dat hoeft niet meer. Ik weet dat Inne en ik tegen elkaar gezegd hebben dat er in de media te veel gefocust wordt op negatief

nieuws. Dat is heel vermoeiend. Iets wat positief is, heeft tegenwoordig precies geen plaats meer. Terwijl: er is niets mis met schoonheid. Niet alles hoeft negatief of melancholisch te zijn. Er mag evolutie zijn. Dat merk je ook aan de manier waarop we op een podium staan. Hoe zelfzeker we nu zijn, is het gevolg van een frisse wind die zich weerspiegelt op alles."

Betaald experimenteren in een laboratorium

Inne associeerde Amatorski daarnet met enkele filmbeelden.

Heb jij dat ook, Sebastiaan?

Sebastiaan: "Enkele jaren geleden heb ik eens naar *'The Shining'* gekeken. Het moet een gedigitaliseerde versie van een vhs-tape geweest zijn. Tijdens de intro met die helikopter vielen die lange synthlijnen me keihard op. In *'Blade Runner'* heb je dat ook, die *zweving*. Dat is iets dat me altijd bijblijft. Ik vind dat supermooi. Als ik dat hoor, ontstaat er instant dromerigheid. Dan wens ik altijd dat ik mijn gitaren en synths ook zo kan laten zweven. Ik hou zo van die klank."

Inne: "Soms kan ik het functionele van klank niet zo goed loslaten. Dat is vaak moeilijk. En dan lijkt het alsof de muziek minder intuïtief is."

Het emotionele blijft behouden. Jullie nieuwe plaat klinkt helemaal niet gekunsteld of gemaakt.

Inne: "Dat vind ik belangrijk, natuurlijk. Als je een dag nadien luistert naar wat je hebt opgenomen, is het best om te voelen of iets al dan niet werkt

voor jezelf. Het goede is dat Sebastiaan en ik heel veel van elkaar geleerd hebben op het vlak van productie en arrangementen."

Sebastiaan: "Absoluut. Ik vind ook dat we alle twee voelen dat we het zo wat in de vingers hebben. Vroeger was het meer proberen. Nu hebben we sneller iets in ons hoofd dat tof is. De soundtracks voor een tv-reeks en een langspeelfilm hebben ons echt wel geholpen. Dat was gewoon betaald experimenteren in ons laboratorium. Het zalige aan een soundtrack is dat zelfs het kleinste genoeg kan zijn voor een bepaalde scène. We hebben er enorm veel van opgestoken."

Jullie hebben nu meer métier?

Inne: "Ik vind dat het wel zo aanvoelt. Het blijft natuurlijk altijd zoeken."

Sebastiaan: "Uiteraard. Maar als je voelt dat je iets kan, mag je het wel toegeven. We stralen uit dat we nu iets meer zelfzeker zijn. We proberen dingen en gaan er ook van uit dat die zullen lukken. Vroeger waren we misschien meer afwachtend."

Inne: "Daar is onze eerdere muziek uit voortgekomen. Maar het ligt allemaal dicht bij elkaar. De stem zit nu minder in de muziek. Dat verklaart veel. De zanglijnen van *'From Clay To Figures'* zijn veel melodieuzer dan die van *'TBC'*. Toen ging het veel meer om harmonieën. De arrangementen moesten nu veel meer in functie zijn van de zanglijnen. Qua klank was dat voor ons alle twee wat zoeken. Hoewel, het ging eigenlijk gemakkelijk. (*lacht*) De nieuwe plaat klinkt directer en meer open. Gewoon meer iets willen, hè. Dat is het."

ON STAGE

- 12 april: Ik Zie U Graag @ Mezz, Breda (NL)
(w/ The Sore Losers, King Dalton en Kenji Minogue)
- 18 april: More Music @ Concertgebouw, Brugge
(w/ Spookhuisje, Inwolves)
- 21 mei: Nuit Belge - Les Nuits @ Botanique, Brussel (w/ Baloji, School Is Cool, Coely, Robbing Millions, Madensuyu, ...)
- 30 mei: Rockhal, Esch-Sur-Alzette (LUX)

Amatorski

'From Clay To Figures'

Crammed Discs/(PIAS)

Naaktheid en afstand was de kop boven het vorige RiffRaf-interview met Amatorski. Het ging over een manier van mixen die niet van toepassing is op *'From Clay To Figures'*. "Waarom zou je nog een keer hetzelfde doen als je weet hoe iets in elkaar zit", luidt het bij monde van Inne Eysermans. Amatorski is geen groep die twee keer dezelfde plaat wil maken. Na het te smaken uitstapje richting triphop (*'TBC'*) zweeft het nieuwe album richting het warme, sfeervolle klankenpalet van Efterklang. Een eigen identiteit, nieuwsgierigheid naar nieuwe geluiden en rustgevende authenticiteit qua huisstijl en muzikale beleving staan echter centraal. De laptop fungeert als een tape recorder en gelaagde, organische arrangementen staan ten dienste van feeëriek zanglijnen die minder introvert zijn dan voorheen. Internationaal klinkende schoonheid die (*bvm*) ervaart als *warm ingeduffelde nabijheid*.

Release: 14 april